

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
3.Bf.5/2011/4.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év november hó 23. napján** tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

A hivatali visszaélés büntette miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év november hó 29. napján kelt 24.B.657/2010/15. számú ítéletét mindkét vádlottal szemben **helybenhagyja.**

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság - a főtitkár által képviselt Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete [a továbbiakban TMRSZ], mint pótmagánvádló 2008. év július hónap 16. napján kelt vádindítványa alapján eljárva - a 2010. év november hónap 29. napján kihirdetett 24.B.657/2010/15. számú ítéletével I. r. és II. r. vádlottakat az ellenük hivatali visszaélés büntette [Btk. 225. §] miatt emelt vád alól bűncselekmény hiánya okán felmentette, kötelezve a pótmagánvádlót 32.290.- forint bűnügyi költség állam javára történő megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság felmentő ítélete ellen a pótmagánvádló élt fellebbezéssel.

A másodfokú bíróság nyilvános ülésén a fellebbezést a pótmagánvádló jogi képviselője azzal indokolta, hogy téves az az elsőbírói álláspont, mely szerint jogszabálysértés hiányában ne volna megállapítható a vádlottak bűnössége; általános eljárási alapelvek megsértéséhez is kapcsolódhat ugyanis büntetőjogi felelősség. A szakszervezetek tekintetében fennálló együttműködési, valamint egyéb eljárási kötelezettségeiket sértették meg a vádlottak azzal, hogy előzetes eljárás nélkül a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálat [a továbbiakban RSZVSZ] számára küldték meg az iratokat; és ezáltal - akár gondatlanul is - joghátrányt okoztak a szakszervezetnek.

Kérte I. r. és II. r. vádlott büntetőjogi felelősségre vonását, és - az elítélésüknek inkább csak elvi jelentőséget tulajdonítva - pénzbüntetés kiszabását indítványozta.

A vádlottak védője szerint a Fővárosi Bíróság helyes tényállást állapított meg és helyes jogi következtetésre jutott. A pótmagánvádló az ügyben kísérletet sem tett

arra, hogy valamely törvényi tényállásra akár csak hasonlító bizonyítékokat tárjon a bíróság elé; és adós maradt a fellebbezés részletes indokainak kifejtésével is. A véleménye szerint pusztán mediaszereplést célzó ügyben az elsőfokú felmentő ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy a költségeket annak kell viselnie, aki az eljárást megindította.

I. r. vádlott érdemben a védőjéhez csatlakozva a megváltozott személyi körülményeiről szólt; míg II. r. vádlott nem kívánt felszólalni.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348. § (1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta; ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve az okiratokat hiánytalanul a tárgyalás anyagává tette, a vádlottakat, tanúkat a szükséges - egyben elégséges - mértékben nyilatkozatta. A bizonyítás eredményét értékelési körébe vonta, és a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hibáktól mentesen állapította meg ítéleti tényállását.

Némi kiegészítés, pontosítás mégis szükséges az alábbiak szerint:

- a személyi körülmények kapcsán: I. r. vádlott 2011. év szeptember hónap 1. napjától nagykövet, havi 475.400.- forint jövedelemmel, melyhez ellátmány társul [a másodfokú nyilvános ülésen előadottak];
- az elsőfokú ítélet 3. oldalának harmadik bekezdésében írt, a Rendőrőrs parancsnokának, r. őrnagynak címzett felhívás az alábbiakat tartalmazza:
"Tisztelt Őrsparancsnok Úr! A Tettekre Kész Magyar Rendőrség Szakszervezete Szakszervezet nevében kérem, hogy az őrs állományában dolgozó TMRSZ tagjainak tegye lehetővé, hogy a Magyar Gárda szellemi atyjának, Vona Gábor úrnak, a 2007. október 21-i beszédét a faliújságon közzé tegyék.
A TMRSZ kérését az teszi indokolttá, hogy a mai magyar antidemokratikus állapotok kihívásaként a Magyar Gárda olyan nemzetmentő munkát folytat, melyről minden magyar kisrendőrnek tudnia kell.
A TMRSZ a kisrendőrökből álló tagságát arra ösztönzi, hogy szabad idejében a Magyar Gárda társadalmi aktivistája legyen, büszkén dolgozzon együtt a Magyar Gárda vezetőivel, azonosuljon az egyenruhájukból sugárzó magyar öntudattal.
Kérem Önt, hogy az általam írt levelet a Magyar Gárda erkölcsi vezetőjének a felhívásával együtt a faliújságra szíveskedjék kitenni."
Ezt követően a levél a hivatkozott beszédet, majd végül a dátumot és aláírást tartalmazza [nyomozati iratok 2/c. sorszámú melléklete];
- az elsőfokú ítélet 3. oldalának nyolcadik bekezdésében hivatkozott, 2008. év január hónap 21. napján keltezett, ténylegesen nem I. r. vádlott által aláírt,

hanem helyettese kézjeggyével ellátott levél a címzést és megszólítást követően így kezdődik:

"A Tettekreész Magyar Rendőrség Szakszervezete (TMRSZ) által a Magyar Gárdához csatlakozásra való - ismeretlen forrásból származó - felhívással kapcsolatban megfogalmazott kérdésekre vonatkozó álláspontomról az alábbiakban tájékoztatom."

A levél pedig ezzel az utolsó mondattal zárul:

"Javaslom a TMRSZ tájékoztatását a fentiekről."

[Nyomozati iratok 6/a. sorszámú melléklete; a fentiek az elsőfokú ítélet a bizonyítékok értékelése körében a 4. oldal ötödik és 10. oldal első bekezdésében tartalmazza, azonban annak tényállásban történő szerepeltetése indokolt.];

- az elsőfokú ítélet 3. oldalának utolsó - melyben szereplő évszám helyesen 2008. - és a 4. oldal első bekezdésében írtakat kiegészíti azzal, hogy a hivatkozott cikk címe: "A rendőrségből toborozna a Gárda? Provokációt emlegetnek"; az ugyancsak vastagított betűs alcím második mondata pedig úgy szól, hogy: " a TMRSZ főtitkára határozottan cáfolta, hogy ők ilyen felhívást tettek volna közzé, és provokációt emleget". A cikk I. r. vádlottnak az elsőfokú ítéletben helyesen idézett nyilatkozatát mintegy kétszeres terjedelemben meghaladóan közli a főtitkár által kifejtetteket is. [nyomozati iratok 2/b) sorszámú melléklete].

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú ítéletben rögzítettek már maradéktalanul helyesek és teljesek, és így alapul szolgáltak a felülbírálat során a másodfokú eljárásban is.

A Fővárosi Bíróság részletes elemzését adta annak, hogy az egyes vádlotti cselekvésekhez mely okból nem kapcsolható büntetőjogi felelősség.

Mindezzel a Fővárosi Ítéletábla is egyetért; s anélkül, hogy bármely ismételtsébe bocsátkozna, kiemeli: az államtitkárnak szóló jelentés idézett második sora „ismeretlen forrásból származónak” mondja a felhívást, így - éppen ellenkezőleg a vádindítvány f) pontjában írtakkal - korántsem állítja, hogy azt a TMRSZ bocsátotta volna ki.

Ugyanígy: az idézett HVG cikk már címében is valamely provokáció lehetőségére utal, és a főtitkár cáfoló nyilatkozatának egyidejű közlése folytán a szövegkörnyezet sem enged olyan - a TMRSZ-t lejáratására irányuló - végkövetkeztetésre jutni I. r. vádlott nyilatkozatából, melyet a vádindítvány d) pontja sugall.

A felhívások RSZVSZ-nek történő megküldése sem értékelhető a vádlottak terhén jogellenes magatartásként; az elsőfokú ítélet 7-8. oldalán ezzel összefüggésben kifejtettek, valamint hivatkozott jogszabály-hivatkozások helytállóak. E körben a másodfokú bíróság kiemeli még a 49/1995.(V. 4.) Korm. rendelet Melléklete 1. pontjának c) alpontját, mely szerint éppenhogy az RSZVSZ hatáskörébe és illetékességébe tartozik a szolgálati helyen vagy a hivatali tevékenységgel összefüggésben elkövetett bűncselekmény - így akár magánokirat-hamisítás - gyanúja esetén felderítés folytatása.

Végezetül: a vádindítvány f) pontjában jelzett vezetői értekezleteken elhangzottak kapcsán a vád konkrétumokkal nem szolgál; és a pótmagánvádló sem szolgáltatott semmi olyan bizonyítékot, amely a vádlotti felelősség irányába mutathatna.

Helyes tehát mindkét vádlottnak a hivatali visszaélés vádja alól bűncselekmény hiánya okán történő felmentése.

Az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta, hogy a vádban foglaltak valamely egyéb bűncselekmény megállapítására alkalmasak lehetnek-e; és ítéletének 11. oldalán a harmadik bekezdésben írt azon végkövetkeztetése is helytálló, hogy nem.

A Fővárosi Ítéltábla e tekintetben a rágalmazás vétségére [Btk. 179. §] utal; e bűncselekmény lehetőségét vetik fel ugyanis a vádindítvány d) pontjában írtak, mely szerint I. r. vádlott - mint az ORFK vezetője - a „médiákban lejáratta” a TMRSZ-t, annak „személyiségét és jó hírnevét csorbítva”.

A pótmagánvád a többes szám alkalmazása mellett is csupán a már hivatkozott HVG cikket nevesíti; a másodfokú bíróság által tett kiegészítésből is következően azonban I. r. vádlott nyilatkozata sem önmagában, különösen pedig szövegkörnyezetében nem hordoz semmiféle, a jogi személy becsületének csorbítására alkalmas valótlan tényállítást.

Összességében ezért a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlottat érintően helybenhagyta.

Budapest, 2011. év november hó 23. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Székely Ákos s.k. Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró bíró

A Fővárosi Bíróság 24.B.657/2010/15. számú ítélete - helybenhagyása folytán - I. r. és II. r. vádlottal szemben 2011. év november hónap 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. év november hónap 23. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

*Kiadmány hitelül:
bírószági ügyintéző*